

4. Grimalschi, T. *Metodica instruirii tehnicii probelor ramurii sportive alese*. Gimnastica artistică. Curs practico-metodic la disciplina de orientare spre specializare. Chișinău: Ed. USEFS, 2015. 105 p.
5. Manno, R. *Bazele teoretice ale antrenamentului sportiv*. In: Sportul de performanță, 1996, nr. 371-374, p. 199.
6. Platonov, V.N. *Periodizarea antrenamentului sportiv*. Teoria generală și aplicațiile practice. București: Ed. Discobolul, 2015. 607 p.
7. Анохин, П.К. *Узловые вопросы теории функциональной системы*. Москва: Наука, 1980. 196 с.
8. Болобан, В.Н. *Сенсомоторная координация как основа технической подготовки*. In: Наука в олимпийском спорте, 2015, №2, с. 73-80.
9. Гавердовский, Ю.К. *Система базовой подготовки в гимнастике*. Киев: Олимп. лит., 1999. 466 с.
10. Potop, V. *Motor learning and transfer in performance artistic gymnastics*. New York: Dembridg Press, 2007. 184 p.

FORMAREA COMPETENȚELOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ LA STUDENȚII INSTITUȚIILOR DE MEDICINĂ

Cozmei Geanina, Carp Ion,

Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Chișinău, Republica Moldova

Keywords: *physical education, training process, pedagogical and methodological bases, objectives, professional competencies, students, etc.*

Abstract. *This article approaches the issue of reconceptualization and the determination of the pedagogical and methodological bases for the formation of physical education competencies to the students from the faculties of pharmacy in terms of the psycho-pedagogical aspect, by the submitting some theoretical and methodical information, the practice within a didactic system with training and correction functions based on the monitoring and feed-back phenomenon.*

Actualitatea. Educația fizică a studenților constituie o parte componentă a învățământului superior de neprofil, rezultat al acțiunii pedagogice complexe asupra personalității viitorului specialist în procesul de formare a competențelor profesionale, calitatea căruia depinde în mod direct de nivelul individual al culturii fizice a fiecărui student, valorile lui spirituale și gradul de dezvoltare a aptitudinilor profesionale specifice.

Odată cu trecerea instituțiilor de învățământ superior la cerințele procesului de la Bologna, la noi în țară și peste hotare apare problema căutării unor noi abordări științifice și metodologice care vor contribui la creșterea eficacității procesului de instruire la disciplina „Educația fizică”.

În învățământul universitar de neprofil educația fizică și sportul abordează studentul din punctul de vedere social și biologic, spre deosebire de varietatea de

discipline predate, abordare care implică finalități practice independente, cu valori instructiv-educative [2, 4-7].

Procesul didactic la Facultatea de Farmacie pune pe primul plan pregătirea profesională a studenților, cu consecințe care vizează capacitatea fizică și intelectuală, starea de sănătate și capacitatea de muncă a viitorilor farmaciști. Pe lângă aspectele strict legate de sănătate, educația fizică contribuie și la integrare socială, fiind o parte a procesului educațional informal.

Având în vedere faptul că studenții Facultății de Farmacie care sunt admiși în anul I de studiu au un nivel scăzut de dezvoltare și pregătire fizică este important ca în cei doi ani (I și II) în care educația fizică este cu caracter obligatoriu având alocat în planul calendaristic 2 ore săptămânal, nu la toate facultățile, pentru ca studenții să ajungă la nivelul și standardele dorite.

În acest sens, conținuturile didactice din curriculum vor fi axate pe dezvoltarea și pregătirea fizică a studenților, care să corespundă particularităților de vârstă, sex, motivație, interes în conformitate cu specificul profesiei alese.

Scopul cercetării – perfecționarea metodologiei de formare a competențelor de educație fizică la studenții instituțiilor de medicină prin revederea și stabilirea bazelor pedagogice ale procesului educațional.

Rezultate. Analiza literaturii de specialitate [1, 3, 5, 8] permite să constatăm că disciplina „Educația fizică” este recunoscută ca fiind parte componentă a procesului instructiv-educativ de pregătire multilaterală a viitorilor specialiști în diverse domenii și este prezentă în planurile de învățământ ale instituțiilor superioare de neprofil prin conținuturile psihopedagogice și metodologice ale curriculum-urilor în vigoare.

În calitate de parte componentă a culturii generale și pregătirii profesionale a studenților în perioada de instruire, educația fizică contribuie la formarea valorilor generale și de personalitate precum sănătatea, bunăstarea fizică și psihologică etc. Astfel, ținând cont de argumentele menționate și motivația temei cercetate de noi, în calitate de obiective specifice ale educației fizice din învățământul superior de neprofil, inclusiv și la Facultățile de Farmacie putem enumera:

- Înțelegerea însemnătății socio-culturale a educației fizice și rolului acesteia în asigurarea sănătății, dezvoltarea spirituală și fizică a studentului, pregătirea acestuia pentru activitatea profesională.
- Cunoașterea valorilor procesului de instruire, a bazelor științifice, practice și metodologice ale educației fizice, precum și modului de viață sănătos.
- Formarea și consolidarea unui sistem de cunoștințe teoretice și practice (igienice, fiziologice, didactice, metodice, organizatorice), în concordanță cu obiectivele generale ale învățământului superior, de instruire multilaterală, conform cerințelor societății.

- Îmbunătățirea și menținerea indicilor stării de sănătate, a vigoorii fizice și psihice prin dezvoltarea fizică armonioasă care ar asigura pregătirea studenților pentru viitoarea profesie.

- Îmbunătățirea nivelului general de motricitate și însușirea elementelor de bază prin practicarea unor discipline sportive.

- Cuprinderea unui număr cât mai mare posibil de studenți în diverse forme de practicare sistematică a exercițiilor fizice și a unor probe de sport după preferință;

- Implementarea și formarea spiritului de echipă, a fairplay-ului, a unor trăsături volitive și de caracter: responsabilitate, încredere în sine, hotărâre, perseverență, stăpânire de sine, voință etc.

- Formarea deprinderii de practicare independentă a exercițiului fizic și a sporturilor preferate pentru menținerea stării de sănătate, pentru asigurarea efectelor de compensare asupra activității intelectuale, asupra stresului și prevenirea sedentarismului specific unor profesii la moment.

- Obiectivul final este reprezentat de un absolvent cu însușirile sale fizice și psihice și de pregătire competitivă, capabil să facă față programului de muncă susținut într-o economie de piață competitivă și funcțională.

În contextul obiectivelor specifice menționate, în calitate de valori ale procesului de instruire și de formare a personalității studenților în domeniul educației fizice se vor manifesta competențele valorice de esență care vor reflecta atitudinea acestora față de propria sănătate, de activitățile de educație fizică și sport, de autocunoaștere, de autoperfecțiune motrică și de autodezvoltare, realizate în diverse forme de activitate cu accent pe cultura profesională generală.

Experiența de muncă a cadrelor didactice și datele literaturii de specialitate [6] permit să scoatem în evidență și să ierarhizăm valorile instructive ale educației fizice cu studenții din instituțiile de învățământ superior de neprofil, precum și nivelurile de funcționare a acestora în Figura 1.

Ținând cont de valorile menționate în Figura 1, a opiniei specialiștilor [2, 4, 6, 8] și discuțiilor cu cadrele didactice de la catedrele de educației fizică a instituțiilor de medicină, din punctul de vedere al bazelor pedagogice și metodologice de organizare a activităților de educație fizică și sport, în desfășurarea procesului didactic am considerat necesar să scoatem în evidență următoarele:

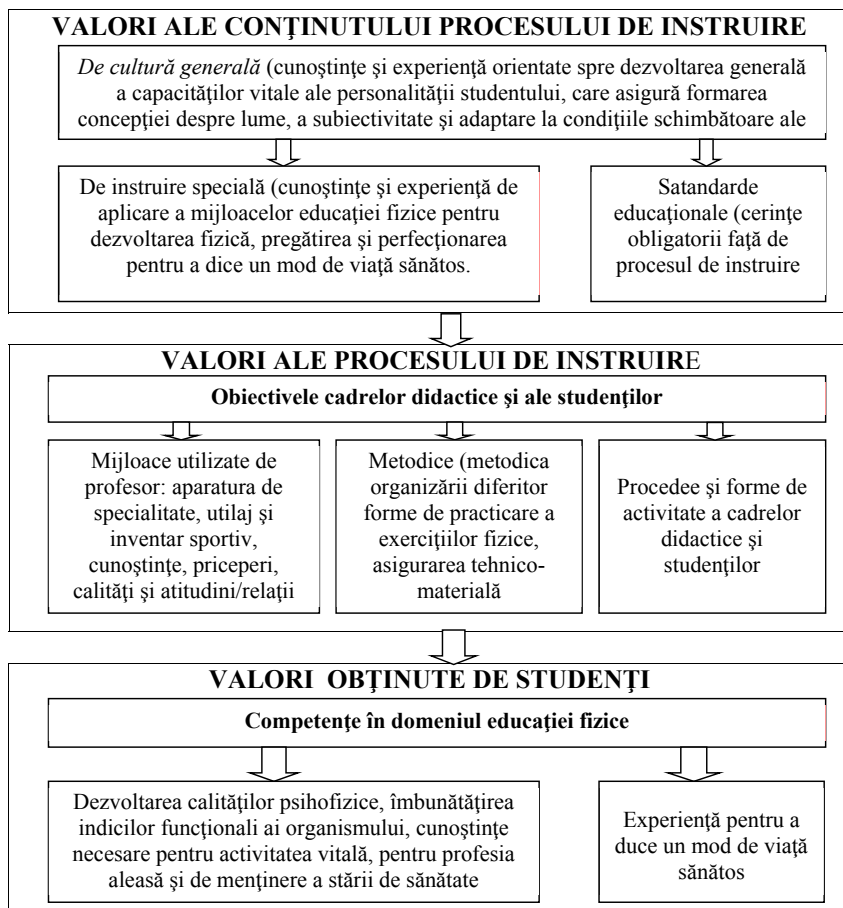

Fig. 1. Diferențierea valorilor instructive ale educației fizice în instituțiile de învățământ superior de neprofil

- În procesul de înscriere la facultate, sub aspectul nivelului general de motricitate, studenții se prezintă cu o masă eterogenă, cu puține elemente de vârf, în timp ce peste 25-30% dintre ei se află sub nivelul de motricitate la această vârstă, cu tendințe de stagnare sau chiar de scădere a indicilor de rezistență și forță, comparativ cu generațiile anterioare de studenți.
- Sub aspectul nivelului de pregătire și de practicare a unor discipline sportive, există un procent mic de studenți la un nivel acceptabil, ceilalți situându-se la nivel de începători sau neinițiați în diverse forme de practicare a exercițiilor fizice.

- În cadrul activităților de educație fizică și sport o foarte mare parte dintre studenți optează pentru solicitări la eforturi minimale, preferând jocurile sportive, gimnastica aerobică sau fitness-ul sub diverse forme de practicare și de manifestare, fapt ce constată și scăderea interesului studenților pentru atletism, gimnastică sportivă etc.

- Studenților cu potențial motric scăzut nu li se acordă suficientă atenție, deoarece nivelul de dezvoltare motrică și, uneori, chiar nivelul de dezvoltare fizică este mai redus – fenomen ce impune abordarea diferențiată a acestora.

- Studenții preferă ca activitatea să se desfășoare predominant în săli, solicitând legarea acesteia de programarea cursurilor sau seminarilor neconștientizând rolul asanativ al activităților motrice desfășurate în aer liber.

- Corelarea activității de educație fizică și sport cu dotarea și baza materială existentă reprezintă un factor care limitează satisfacerea dorințelor exprimate de studenți.

- În aceste condiții, organizarea și conținutul activității de educație fizică și sport poartă amprenta particularităților generale și specifice existente în cadrul fiecărei instituții de învățământ superior etc.

Astfel, în baza studiului realizat ne permitem să concluzionăm că problema determinării bazelor pedagogice și metodologice de formare a competențelor de educație fizică la studenții facultăților de farmacie este actuală și poate fi tratată sub aspect psihopedagogic, prin transmiterea unor informații teoretico-metodice și exersării în cadrul unui sistem didactic cu funcții de corecție-reglare pe baza fenomenului de feed-back.

Din acest punct de vedere, specialiștii consideră că, în procesul de predare-învățare competențele studenților sunt condiționate de obiective și de programarea conținuturilor didactice pentru a valorifica aptitudinile, talentul, motivația și aspirațiile acestora.

Bibliografie

1. Cirstea, Gh. *Educația fizică – fundamente teoretice și metodice*. București: Casa de editură Petru Maior, 1999.

2. Круцевич, Т.Ю. *Теория и методика физического воспитания*. Учебник для высш. учеб. зав. ФВ и С. В 2-х томах. Киев: Издательство «Олимпийская литература», 2003.

3. Матвеев, Л.П. *Теория и методика физической культуры*. 3-е изд., перераб. и доп. М.: Физкультура и спорт, СпортАкадемПресс, 2008. 544 с.

4. Максименко, А.М. *Теория и методика физической культуры*: Учеб. для вузов физической культуры. 2-е изд. испр. и доп. М.: Физическая культура, 2009. 496 с.

5. *Теория и методика физической культуры*: Учебник / Под. ред. проф. Ю.Ф. Курамшина. 2-е изд., испр. М.: Советский спорт, 2004. 464 с.

6. *Физическая культура*: учебник / коллектив авторов под. ред. М.Я. Виленского. 2-е изд. М.: КНОРУС, 2013. 424 с.

7. Футорный, С.М. *Здоровьесберегающие технологии в процессе физического воспитания студенческой молодежи*: [монография]. К.: Саммит-книга, 2014. 296 с.

8. Холодов, Ж.К., Кузнецов, В.С. *Теория и методика физического воспитания и спорта*: Учеб. пособие для студ. высш. учебн. заведений. М.: Издательский центр «Академия», 2011. 480 с.